

Tertull. judices ob irrogatam sibi calumniam de mari-
Deuter. 28. Abulensis. n. 30. Uxorem accipias & alius dormiat cum
24. D. Thom. Haec, scilicet Bethsabee, autem turpiter peccavit
Supremum malum ad dere peccatum peccatis.
25. Salmciron. Ex ea, qua fuit Uria, non dixit ex Bethsabee,
Valde gloriosum inter mag- nos viros computari.
26. Cellada. Quarto Doctissimus Mag. Didacus Cella-
Defectus studiose abscondi- tus sua cautela publicatur
27. Apoc. 5. Origenes. Scribit Joannes Apocalyp. 5. n. 1. Vidi in

rum omnium, & tamen liber erat sigillis sep-
Deferus dum abs- conditur publicatur
28. Ob futuram benedictionem alto Dei con-
29. Quinto, Ex ea, qua fuit Uria: quod facer
Roman. 4. D. Justin.
30. Multus est David Psal. 31. à n. 5. in mani-
Hieronymus.
31. Psal. 50. Theodoret.
Victoria de peccatis gloriose nobilitatur homo.

Salvian. exaltatur, & sublimatur homo: Ut ait Salvia-
nus lib. 3. de Gubernar.

QUÆSTIO VII.

Quare videtur insinuari in Textu, quod transmigratio hac acciderit tempore Josie Regis, cum multo post contigerit?

32. Textus. A It Text. n. 11. & 12. Josias autem genuit
Difficultas quaestiois.
4. Reg. 14. 3. Paral. 36.
33. Euthymius
Qui futu- rus est mi- ser, stultus, hic esse mi- ser præ- sumptione.
Seneca.
34. Maldonat.
Quod quis timet, jam patitur.
Sapient. 7. Seneca.
35. Exod. 2.

expositam Solis caloribus, nivis frigidibus,
ventorum, ac pluviarum tempestatibus, sine
domo, ac lectulo, si Pharao furorem conce-
pit, omnia interposito tempore mutantur, ma-
xime cum ipse esset reputatus Regis nepos, si-
lius filiae Pharaonis; cur ergo sic rejicit suavem
fortem, dulcemque regiae sanguinitatis vitam,
commutans eam in asperam, & duram pasto-
ralem conditionem. Ipsa rigorosa pastoris vi-
ta cum omnibus suis incommodis suavior, ac
dulcior illi, quam inter acerbos timoris afflus-
tus degere, ac vivere. Thomas Anglicus, ne-
quit plenus timere, in aula Regis versari.
Timo Ang.
Timo Ang.
Timo Ang.
Abulens.

QUÆSTIO VIII.

Quare in captivitate Babylonica Evangelista à proprio captivitatis vocabulo abstinet, & transmigratio- nem dicit.

A It Textus vers. 11. Josias autem genuit Ie-
choniã, & fratres ejus in transmigratio-
ne Babyloniae, & post transmigratio-
nem Babyloniae, & c. Hanc quaestio-
nem jam exciavi, & per va-
rias responsiones solvi citato tom. 1. l. 1. cap. 2.
quæst. 32. Nunc ergo uberius doctrinae gratia
Adde.
37. Textus.
38. Caeranus.
2. Paral. 36.
Spontanea captivitas vacuare captivita- tis est.

migratio. Sic spontaneus affectus tribulationes ac molestias exartat, carum aculeos mitigat, ac suaves reddit.

39. Psal. 67. Exod. 12. alia locutio.

Caetanus.

Affectus voluntarius ac involuntarius dicitur apud res. Exod. 12.

Componere modo Psal. 67. cum c. 12. Exod. nam in dicto Psalmo, n. 27. & 28. dicitur: Dominus in eis in Sina in sancto. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: Alia litera habet Captivasti captivitatem. Qui locus multas habet interpretationes. Caetanus existimat hic loqui Psalmodographum cum Moïse educente filios Israël de Ægyptiaca servitute in moxtem Sina legem illis statuentem. Regius Vates ad Moïsem loquitur: Ascendisti in altum cacumen montis Sinai, ait Caetanus. Dicitur ad Moïsem captivasti captivitatem, qui captivitatem filiorum Israël in Ægypto existentem ad similitudinem captivitatis eduxit; nam eduxit eos de servitute Ægyptiaca, quodammodo violenter: multis calamitatibus, ac æronnis, ac oppressionibus affligebantur Israëlitarum in Ægypto, tamen in Ægypto commorari volebant, & ideo ut patet ex multis locis, in deserto pro Ægypto suspirabant, illiusque desiderio tenebantur, ita ut in Ægyptum reverti optarent, & ideo quia renitente voluntate exhibent, ipsa egressione invita, non videntur eis, à captivitate liberari, sed nova captivitate teneri, ac opprimi. Captivasti captivitatem, nam eduxit eos de servitute Ægyptiaca quodammodo violenter: & ideo nova captivitas eis visa est. Exod. vero 12. num. 11. cum de ipsa egressione sit sermo, Recole cap. 12. Exod. n. 27. sic dicunt Hebræi: Cum dixerint vobis filii vestri, quæ est ista religio, dicetis eis, victima transitus Domini est. Sicut eis dictum fuerat eodem cap. 12. num. 11. Ipsa egressio de Ægypto quibusdam videbatur transitus, aliis captivitas, ac in novam, & durioris captivitatis ire; qui voluntarie, ac libenter exhibent, transitus; qui vero violenter, ac invite prodibant, captivitas, & satis rigorosa videbatur, sic enim tam diversimodè complacentia, ac displicentia animi res judicat, ac appendit, ex vario affectu tam variè res dijudicatur.

QUESTIO XII.

Quare ab Evangelista genealogia B. Virginis Maria non scribitur directe, sed indirecte per Joseph Virum ejus?

40. Textus.

Maxima nobilitas probatur a Deo non ex virtutibus existendi, de qua natus est Iesus. Preme verbum sed ex virtutibus. Richard. à S. Laurent.

At Text. num. 15. Iacob genuit Ioseph virum Maria, de qua natus est Iesus: Ecce genealogia Deiparæ Virginis ostenditur indirecte per Joseph ejus virum, qui de eadem cognatione erat, & cur genealogia Mariæ usque ad illam indirecte describitur; siquidem ejus excellentissima virtus non probanda erat Deo ex atavis, sed de suis virtutibus: ait Richardus à sancto Laurentio lib. 12. de laudibus Mariæ, Virtus divinitatis B. Virginis initium præbuit parentibus existendi, de qua natus est Iesus. Preme verbum sed ex virtutibus. Richard. à S. Laurent. vana, est tamen maxime, & intime proxima Deo, adhærens Deo, ad rem nostram, Initium

præbuit existendi, de qua natus est Iesus: ac si ortus, ac exordium gloriæ Mariæ Virginis non querendum est ex atavis, sed ex suis virtutibus, quibus promeruit esse mater Christi.

De Job dicitur cap. 1. n. 3. Erat vir ille magnus inter omnes orientales; Origenes lib. 1. in Job. 1.

Job legit: fuit autem hic homo de genere optimo ex patribus orientalibus. Job erat Idomæus ex profapia pessimi Esau: quo ergo fundamento dicitur ex genere optimo: quomodo dici potest de genere optimo, qui à malignissimo Esau traheret originem? Præclara nobilitas Job non per carnalem avorum censum veniebat, nec reputabatur ab atavis, sed à magnis virtutibus, quibus fulgebat. Sic ait Origenes citatus. Quomodo ergo de genere optimo erat qui de talibus nascebatur. Ruben primogenitus Iacob, & Levi, qui ex Israël sunt primogeniti, de genere optimo non dicuntur. Job vero, qui ex impiis ortus est, id est ex filiis Esau, hic de genere optimo dicitur. Ego, inquit, non carnalem nativitatem quæro, non carnalem generationem significo, non pereuntem generositatem laudo: nam hæc apud Deum non magni penduntur, hæc à creatore non requiruntur, sicut enim non stat apud Deum persona gloria; sic non requiritur ab eo carnalis generositas: Vera, & præclara nobilitas non ex parentibus, sed ex virtutibus commendatur apud Deum. Ruben primogenitus Iacob, Simon & Levi, cum ex præclarissima profapia Abraham, Isaac, & Jacob descenderent, cum malis moribus pollerent, non dicuntur prognati ex optimo genere, ut Job, qui licet ex depravato genere Esau; optimis tamen virtutibus imbutus ex optimo genere natus scribitur; non à parentum claritate, sed à fulgore virtutum præclara generis nobilitas irradiat, ac resplendet.

Origenes.

Nobilitas generis non à parentibus, sed à virtutibus censenda est.

Ait Paulus ad Hebræos 7. n. 1. Melchisedech rex Salem, sacerdos Dei summi: primum quidem, qui interpretatur Rex Iustitiæ, deinde autem, & Rex Salem, quod est rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, assimilatus autem Filio Dei: magna, & præclara dicit Apostolus de Melchisedech. De quo nobis grandis est sermo cap. 5. n. 11. Quod primus sit dictus Rex iustitiæ, seu ut legitur ex Hebræo, Rex Iustus, & Rex pacis, sine patre, ac matre proponitur, sine genealogia. Cur hæc? quia dicitur assimilatur Filio Dei, seu quia imaginem Filii Dei portat, ut explicat Chyostom. ut inde aperte agnosceretur quod tantam imaginem, ac similitudinem Filii Dei secum habet, non ex parentibus, sed ex virtutibus; ac si dicitur: alto Dei, consilio tantus princeps, Rex iustus, ac rex pacis assimilatus Filio Dei, sine matre, ac patre introducit; quia tam illustrem, ac nobilem commendationem non obtinuit à parentum sanguine, sed à virtutum operibus, quibus mitificè claruit.

42. Hebr. 7.

Hebr. 5.

D. Chrys.

Comment. datur pro sapientia, & sanguine, sed à virtutibus.

QUESTIO X.

Quare post narratas quadraginta duas generationes devenit ad clausulam, Virginem Mariam?

43. Textus.

44. Beda.

Josue 3.

In Conceptione Mariæ natura obtruse facta stetit.

45.

Strupendum miraculum Virgo Maria. D. Epiphanius. D. Damasc.

S. Ignatius.

46.

Cantic. 6.

Damian.

Post narratas ter quaterdenas majorum Christi Filii Dei, longa serie genealogia clauditur, ac terminatur. Iacob genuit Ioseph virum Maria, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus: Text. num. 16. Hanc quætionem jam tractavi, ac per multas solutiones respondi tom. 1. lib. 1. cap. 2. q. 36.

Nunc vero accipe Bedam ad hunc locum dicentem: Quomodo Israeliticus populus de Ægyptiaca servitute liberatus, quadraginta duo ætissima via metatus est castra, aperto mox Jordane, sedes viotis hostibus adi: sic Dominus Jesus quadraginta secunda generatione, in carne veniens ad participandum nobiscum mortalitatem descendit, & per tot viros, quasi ejusdem numeri mansiones, ad intelligibilem Jordanem, id est, Virginem Mariam, Sancti Spiritus gurgite plenam, duce Jesu Christo ventum sit. Sicut populus Hebræus (omnia in figuris contingebant illis) per quadraginta duas mansiones, pervenit ad Jordanem, qui tanquam, ac si esset intelligibilis, ad conspectum arcæ. Josue 3. n. 16. steterunt ejus undæ mirabili prodigio, donec populus sicco pede pertransiret; sic Jesus Christus descendens de Cælo, per quadraginta duas generationes devenit ad verum Jordanem Virginem Mariam, Sancti Spiritus gurgite plenam: In quo Jordane, seu Virgine Maria tota aqua humanæ naturæ secundum suas leges, obtruse facta stetit, donec ipsa arca testamenti singulariter transiret sicco pede, nullo contracto humore peccati originalis ipsius naturæ, nec labe lutei pulveris.

Et quid mirum, quod in sua purissima conceptione tota humana Natura tanquam Jordanis intelligibilis steterit admirata donec ipsa singulariter pertransisset, quando ipsa Sanctissima Deipara, præ magnitudine suorum magnalium omnem cælestem curiam in stuporem induxit; inde rectè exclamavit D. Epiphanius Orat. de Deipara: O Virgo sanctissima, quæ exercitus Angelorum in stuporem induxit; stupendum est enim miraculum in Cælis; mulier amicta Sole: & D. Damascen. Orat. 1. de Nativitate. exclamans ait: O Maria natura miraculum, gratia prodigium, utriusque stupor; sicut sapientissimus Salomon; nec enim nihil sub Sole novum esse affirmat. In Maria adimpletum est: Ecce nova facio omnia. Ex quo rectè S. Ignatius in Epistol. ad S. Joannem, Virginem Mariam appellat, Cælesti prodigium; sacratissimum spectaculum.

Et quod majus prodigium, & quod majus spectaculum quàm quod onâ mulier exurgeret ex natura humana, sine ulla labe, contagio, ac obscuritate humanæ naturæ. Cantic. 6. n. 9. dicitur: Quæ est ista quæ progreditur, tanquam aurora confurgens: Sicut Solis nomine Christus adumbratur, sic auroræ vocabulo Virgo Maria significatur; ut his verbis asserit Petrus Damianus serm. de Assumptione. Tu fabri-

catus es auroram, id est, Virginem; & Solem. Psal. 73. justitia, id est christum, qui de Spiritu sancto num. 16. est conceptus: Apertissime sanè Auroræ nomen Sanctissimæ Deiparæ competit: Quando enim primò stetit Virgo in sua primò conceptionis instanti, tanquam vera Aurora exiit. Aurora enim prænotia diei est; Aurora est initium non esse noctis; & sic surgit nitens Aurora, ut in ea nullæ noctis tenebræ, nec minima noctis caligo, aut umbra introsciatur, sed undique ab omni obscuritate libera mirifice fulget, & nitet, præferens incipientis diei auspiciam. Sic mystica Ecclesiæ aurora Virgo Maria progreditur in sua conceptionis instanti, ut in ea omnes nocturnæ obscuritates præcedentis peccati fugentur; sic tota pura, & nitida exurgit absque ulla etiam minutissima, ac levissima peccati caligine, cum tota jam adveniente fulgore prænitescat, ac resplendet. Opportunè D. Bernard. serm. 4. super Salve Regina; sic Deiparam alloquitur. De te secretorum conscius Salomon, dicit: Quæ est ista quæ progreditur, quasi aurora confurgens: Aurora semper noctem sequitur, nox præcedit auroram. Quid autem est nos frigida, & obscura, nisi originale peccatum, frigidum concupiscentiæ, obscurum ignorantia, Tu vero processisti, ut Aurora lucida, & rubicunda, &c. Nox peccatum originale adumbrat, in reliquis Adæ posteris nox præcessit originalis culpæ, at à Maria talis fugit nox, ut omnino illius obscuritatis expers, ut pote semper albicans, semperque gratiæ candore in omni instanti præfulgens, ac nitens.

De suo dilectissimo Sponso Christo sua dilecta Sponsa decantat Cantic. 1. num. 2. Cantic. 1. Oleum effusum nomen tuum, idèò adolescentule dilexerunt te nimis: statim de eo, n. 13. Cantic. 1. astitit: Fasciculus myrrhæ, Dilectus meus mihi. Valde inter se disceptant Oleum & Myrrha; oleum suave, lenè, & dulce, Myrrha vero amara, gultu acris, acerbæ, & pungens, ut testatur Plinius lib. 12. cap. 15. Si hæc tantum inter se distant, quomodo Divinus Sponsus dicitur Oleum & Myrrha? Nota utriusque diversa functiones. Oleum inservit ad medicamenta, ad sananda, ac fovenda vulnera. Isai. 1. num. 6. Vultus, & livor, plagatumens, non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo: hic illi Samaritanus Evangelicus in vulnera semivivi oleum, & vinum effudit Luc. 10. At Myrrha, est quoddam præservativum à corruptione, & corpora conservat, & hac de causa corpus Christi post mortem Myrrha, & oleo à Joseph. ab Arimathia perunctum est. Joan. 19. n. 20. ut ubi notant communiter omnes Expositores. Ex quo bene solvitur tota difficultas proposita; Christus D. dicitur Oleum & Myrrha Oleum per respectum ad adolescentulas, ad animas nempe justas, ac sanctas, quas tanquam divinum oleum sanavit, ac curavit à vulnere peccati originalis. Oleum effusum nomen suum, idèò adolescentule dilexerunt te nimis: At dicitur Myrrha non per respectum ad omnes, sed tantum respectivè ad Sacratissimam Virginem: fasciculus Myrrhæ dilectus meus mihi: quia ipsi fuit Myrrha, illo reser-

Virgo Maria aurora, usque in conceptione expers obscuritatis noctis.

47.

Plinius.

Isai. 1.

Luc. 10.

Joan. 19.

Omnes à morbo originali sunt sanati, sicut Maria ab rha dilectus meus mihi: quia ipsi fuit Myrrha, illo reser-